

MOLEST, -'sst, m. sing. (lat. *Molestia*) Besvär, last, omak. *Det gör mig mycken m.*

MOLESTERA, molästera, v. a. 1. Besvära, vara till last, bördä.

MOLJA, må'llja, f. 1. Ett fiskslägte i Medelhafvet. Stromateus.

MOLL, s. oböjl. I. (af lat. *Mollis*, vek) Tonart, som går i någon mollskala. — *Ss. M-ac-kord, -ton.*

MOLL, s. oböjl. II. En sort klädeslikt ylletyg.

MOLLA, f. 1. 1) Örtslägtet *Atriplex*. — 2) Se *Trädgårdsmolla*.

MOLLAH, m. pl. — *ahs.* Prest och tillika öfverdomare i städer eller hela områden uti Turkiet.

MOLLSKALA, f. 1. (i musik) Skala, hvarti tersen utgör endast fjerde tonen på kromatiska skalan, d. v. s. är en liten ters.

MOLLTON, m. 3. Ton i moll, t. ex. lilla tersen i st. f. den stora.

MOLLUSK, mållussk, m. 3. (lat. *Molluscus*) Se *Blötdjur*.

MOLN, må'n, n. 3. 1) Tät samling af vattenångor i den högre luftkretsen. *M. uppkomma af dunster, som uppstiga från jorden och fällas af kylan i den högre luften till ångor. Stort, tjockt, lätt, litet, svart, mörkt, ljusst m.* — 2) Se *Sky*, 2. — 3) a) Stor mängd af i luften farande likartade föremål; äfv. tät massa af der samlade partiklar utaf något fint fördelat ämne. *Ett m. af pilar. Ett m. af rök, af dam, af mjöl, o. s. v.* — b) Oräknelig mängd af fåglar eller insekter, som komma på en gång. *Ett m. af gräs-hoppor.* — c) Säges i moralisk mening om de svårigheter, som tvifvel, ovisshet åstadkomma i vår själ, samt i fråga om sorg, förtret, elakt lynne, missnöje. *Sanningen skingrar villfarelsens m. Ett m. af sorg är alltid lågradt på hans panna.* — *Syn.* (för alla bem.) *Sky.* — *Ss. M-beströdd, -betäckt, -fri, -full.*

MOLNBUT, m. 2. Litet svart, enstaka moln.

MOLNBÄDD, m. 2. Samling af tjocka, mörka moln vid synranden.

MOLNFLÄCK, m. 2. Helt litet tunt moln.

MOLNIG, a. 2. (föga brukl.) Se *Moln*.

MOLNSKY, m. 2. Tunt, lätt moln.

MOLNSTOD, m. 3. Tjockt, svart moln, som har formen af en stod eller kolonn.

MOLNTAPP, m. 2. Helt litet moln, ungefär liknande en höttapp.

MOLNVÄGG, f. 2. Bredt, jemntjockt moln, som ända ned ifrån synranden uppstiger högre eller lägre på en sida af himmelen.

MOLOSS, mol'ass, m. 3. (pros.) Ett versmått, bestående af tre långa stafvelser (---).

MOLYBDEN, målybdden, m. sing. En 1782 upptäckt metall med hvit, glänsande färg, och som brukas till blå karminfärg.

MOMANG, -ång, m. 3. (fr. *Moment*, af lat. *Momentum*) Ögonblick. *I en m.*

MOMENT, -ännt, n. 3. o. 3. (lat. *Momentum*) 1) Tidpunkt. Deraf *Tidsmoment*. — 2) Punkt eller mindre afdelning, t. ex. af ett lagstadgande. — 3) Väsentlig beståndsdel eller omständighet. — 4) (mek.) *Statiskt m.*, eller *blott m.*, en krafts storlek, multiplicerad med dess direktionelinies vinkelräta afstånd ifrån en gifven punkt.

MOMENTAL, -männtäl, a. 2. (mek.) Som sker blott ögonblickligt, ryckvis, stötvis. — *Momentalt*, adv.

MOMENTAN, -männtán, a. 2. Ögonblicklig.

MOMUS, mómu'ss, nom. prop. m. (rom. myt.) Åtlöjets och tadlets gud.

MON, se *Mån*.

MONAD, månad, m. 3. (från grek.) 1) Se *Atom*. — 2) Djur, hvilket genom mikroskop synes litet som en punkt.

MONADELPHIA, månadällf'a, f. sing. (från grek.) Sextonde klassen i Linnés växtsystem, innefattande de växter, som hafva ståndarnes strängar hopväxta i en stam omkring pistillen. Samkulle.

MONANDRIA, månanndria, f. sing. Första klassen i Linnés växtsystem, innefattande växter med blott en ståndare i samma blomma som pistillen. Enmänningar.

MONARK, -arrk, m. 3. (från grek.) 1) Regent i en monarki. — 2) (i allm.) Kejsare, konung.

MONARKI, monarkí, f. 3. 1) Det slags regeringsform, då en enda person utöfvar högsta makten. *Oinskränkt m. kallas Envälde.* — 2) Stat med sådan slags regeringsform.

MONARKISK, monárkkisk, a. 2. Som tillhör eller har afseende på monarki. *M-t regeringsätt*.

MONARKISKT, adv. På monarkiskt sätt. *M. styrd stat*.

MONARKIST, -arrkí'sst, m. 3. Anhängare af det monarkiska regeringsättet.

MONDERA, MONDERING, se *Mundera*, *Mundering*.

MONITÖR, --ör, m. 3. (fr. *Moniteur*, af lat. *Monitor*) Så kallas i vaxelundervisningsskolor en lärjunge, som blifvit tillsatt att undervisa ett visst antal af de andra lärjungarna.

MONKE, må'ngke, m. sing. Ett- eller två-årig växt på torra sandfält och kullar. *Jasione montana*.

MONN, **MONNE**, se *Männ*, *Männe*.

MONOECIA, månesi'a, f. sing. (från grek.) Tjuguförsta klassen af Linnés växtsystem, innefattande växter med ståndare och pistiller i särskilda blommor, men på samma stånd. Sambygare.

MONOGAMI, månágamí, f. sing. (från grek.) 1) Äktenskap emellan en man och en kvinna. Engifte. — *Motsats:* Polygami. — 2) (bot.) Ordning i 19:de klassen af Linnés växtsystem, hvartill höra växter med endast en blomma på blomfästet, knopparna hopsittande och fröhuset med flera frön. Engifte.

MONOGRAFI, månágrafi, f. 3. (från grek.) Beskrifning af ett enda föremål, af en enda naturkropp till alla dess egendomligheter, af en enda historisk händelse.

MONOGRAM, månágrámm, n. 3. pl. — *grammer*. (från grek.) De i ett drag hopbundna begynnelsebokstäfverna till ett namn.

MONOKORD, månákárd, m. 3. (från grek.) Musikaliskt instrument med blott en sträng, hvar på tonernas proportioner uträknas och bestämmas. *Psalmodikon är en m.* [— chord.]

MONOKOTYLEDON, månákátyledón, f. 3. (från grek.; bot.) Växt med blott ett hjertblad. Enhjertbladig växt. *M-er utgöra andra underafdelningen af Hjertbladsväxterna, enligt det naturliga växtsystemet.*

MONOLOG, månáológ, m. 3. (från grek.) Tal, som man håller för sig sjelf eller i ensamhet.

MONOMANI, månámani, f. 3. Vansinne, som härrör af en fix idé.

MONOPOL, månápå'l, n. 3. (från grek.) Rättighet att ensam handla med en vara, idka en näring; uteslutande handels- eller näringsidkande.